37e jaar. — Nr 18. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 12 Februari 1910.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. Groote Markt, te Tongeren.

Abonnement :
Drie maal per week : 6 fr per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 12 FEBRUARI 1910

Liberaal program.

De groote liberale dagbladen bekennen rechtuit dat, indien de liberalen in de Kamerkiezingen van Mei de bovenhand moeten krijgen, zij « eerst en vooral een bepaalde *liberale politiek* zouden voeren » of in andere woorden dat zij alles zouden doen, wat mogelijk is, *om het goddeloos Frankrijk na te apen*.

Velen maken zich geen genoegzaam gedacht van de inzichten en voornemens der geuzerij, omdat zij die godsdienstvervolgers nog niet genoeg aan 't werk gezien hebben. Het geslacht dat de geuzerij van 1878 tot 1884 aan het werk gezien heeft, is sterk verminderd. Degenen echter, die die ongelukkige tijden beleefd hebben, weten door de ondervinding te spreken over de ongehoorde *vervolgingen* en *verdrukkingen*, die alsdan door de geuzen gepleegd werden. Laat ons hopen dat de welmeenende kiezers in Mei aanstaande ons dierbaar land van 't juk der geuzen zullen bewaren.

Eerlijkheid.

De socialisten hebben de half en halve vrijstelling van den krijgsdienst voor de geestelijken aangenomen.

Men weet dat de geestelijken, hoewel vrijgesteld, toch drie maanden moeten dienen.

Welnu. *Le Peuple* begint van nu al oorlog te voeren tegen die geestelijke vrijstelling, welke de roode volksvertegenwoordigers zelven gestemd hebben.

En de wet is nog geene twee maanden in voege !

Lot aan de « kleine » Belgen.

Het Russisch blad *De Russische Koerier* van St-Petersburg sprekende over den ekonomischen toestand van Europa zegt over België :

« Het kleine België » bekleedt in Europa den *vierden rang* met eenen buitenlandschen handel van *8 miljards 970 millioen*, terwijl die van Rusland enkel *4 miljards* bedraagt.

Het verschil is dus de helft ten onzen voordeele.

Doch als men de berekening doet per hoofd, dan wordt het verschil oneindig grooter.

Eens gerekend : 8.970.000.000 frank verdeeld onder 7.237.371 Belgen geeft voor 1239 fr. buitenlandsche handel per hoofd.

Dat maakt dat de Belgen per hoofd 33 maal zooveel handel drijven als een Rus.

Dat kan nog al gaan voor menschen die door een achteruitkruipersgouvernement bestuurd worden, niet waar ?

Buurtspoorwegen. Goed nieuws.

M. de Algemeene Bestierder der Buurtspoorwegen heeft ons wel willen berichten dat M de Minister van Finanties het ontwerp van aanleggen der volgende lijnen goedgekeurd heeft :

Eygenbilsen naar Tongeren,
Tongeren naar Wellenjen verders naar St-Truiden,
Tongeren naar Heers en verders naar Borgworm (Waremme),
Tongeren naar Oreye.

Tongeren, 11 Februari 1910.
F. H.

BUITENLAND.

Frankrijk.

ERG ONGELUK. — Op karnaval Dinsdag is te Bailleul tijdens een maskaradeoptocht op de groote markt een paard op hol gegaan, dat in een rijtuig gespannen was. Het dier wierp zich in het publiek, zoodat een tiental personen meer of minder erg gekwetst werden. Eene vrouw verkeert in hopeloozen toestand. Dit ongeluk veroorzaakt groote verslagenheid

— AUTOMOBIELONGELUK. — Een erg automobielongeluk is gebeurd nabij Bordeaux. M Mumen reed per auto naar Pau, in gezelschap van M. Johnson en een mecanicien. Zij reden met eene snelheid van 100 kilometers per uur, toen zij eene kar ontmoetten. Willende uitwijken gaf M. Mumen een zoo plotselingen draai aan zijn stuurstelsel, dat het rijtuig tegen eenen boom vloog, die afbrak, waarna de auto kantelde.

De mecanicien, die op de voetbank zat, werd in eene gracht vol water geworpen en geraakte daar weer uit zonder zich erg bezeerd te hebben. Hij snelde aanstonds de anderen ter hulp. Hij gelukte er in M. Mumen te bevrijden maar terwijl hij pogingen deed om M. Johnson te verlossen, ontplofte de vergaarbak, zoodat heel het rijtuig in een oogwenk in brand stond. M. Johnson werd heelemaal verkoold. Men weet niet of hij in den val gedood is of wel of hij levend is verbrand. Wat M. Mumen betreft, zijne wonden zijn niet erg.

— DRAMA IN EEN SPIJSHUIS. — In een spijshuis der Harpstraat te Parijs, heeft het buffetmeisje Juliette Poujade, 28 jaar oud, door hare onvoorzichtigheid een revolverschot gelost.

Een kliënt, M. Fernand Belval, 25 jaar oud, van Arcueil, kreeg den kogel in het hoofd en was op den slag dood.

Engeland.

ENGELAND ZINKT WEG. — Te West-Wylam, nabij New-Castle, heeft eene belangrijke grondinzakking plaats gehad.

Drie huizen werden medegesleept. Uit de puinen haalde men de lijken van drie mijnwerkersvrouwen op, alsook zeven erg gekwetsten.

— DOODELIJK ONGELUK OP DE SCHEEPSWERVEN VAN BELFAST. — Op de Engelsche scheepswerven te Belfast is eene reusachtige ijzeren plaat van de ophaalkraan losgeraakt.

Zes werklieden werden door de plaat getroffen. Drie hunner werden op den slag gedood en de drie anderen erg gekwetst.

Italië.

WOLVEN IN ITALIË. — Uit de Apennijnsche bergketen zijn talrijke benden hongerige wolven in de provincie Pitzanza gedrongen en hebben er duchtige slachtingen onder het vee aangericht. Op sommige plaatsen werden ook de boeren aangerand. Klopjachten zullen eerstdaags ingericht worden.

Spanje

SCHRIKKELIJKE OPSTAND IN EEN SPAANSCH DORP. — Te Santa Coloma, in de Spaansche provincie Lagrono, moest de gemeenteraad samenkomen om eenen nieuwen zeer ongezienen sekretaris te benoemen.

De inwoners van het dorpje kwamen in opstand en deden een stormloop tegen het gemeentehuis. De overheden gingen buiten om de bevolking tot kalmte aan te zetten. Slecht bekwam het hun, want de burgemeester, twee gemeenteraadsleden en de vrederechter werden met dolksteken gedood. Twee woelmakers werden ook gedood.

Zwitserland

EEN ZWITSERSCHE BLAUWBAARD TER DOOD VEROORDEELD. — Het assisenhof van het eerste kanton van Freiburg, heeft den landbouwer Jules Maillard, van Vuarmarens ter dood veroordeeld. Maillard werd beticht in Januari 1908 en Juli 1909 zijne twee vrouwen vergiftigd te hebben bij middel van arsenik.

Eene jonge meid, beschuldigd van mede plichtigheid, werd vrijgesproken.

Rusland

VIJF TER DOOD VEROORDEELDEN VRIJGESPROKEN. — 5 Russische oproerstokers werden eenigen tijd geleden door den krijgsraad ter dood veroordeeld. De algemeene gouverneur ziek zijnde, kon het vonnis niet onmiddelijk bekrachtigd worden.

Intusschen ontdekten de verdedigers der beschuldigden verscheidene onregelmatigheden en onwaarheden in het dossier der zaak.

Een nieuw onderzoek werd bevolen en de vijf mannen werden vrijgesproken.

Amerika

VULKANISCHE UITBERSTING. — Uit Costa-Rica wordt gemeld dat de vulkaan Pous aan 't uitbersten is. De lava overstroomt de dalen en vernielt de aanplantingen. De bewoners der bedreigde dorpen zijn gevlucht.

Portugal

EENE BOM IN EEN TREIN. — In een trein, nabij de statie van Ocana had maandag eene schrikkelijke ontploffing plaats. Een onbekende kerel die een pak droeg, dat hij pongde te verduiken, was in den trein gestapt. Opeens had eene geweldige ontploffing plaats. Men kwam toegesneld en vond drie lijken ; deze van den man en van twee vrouwen, die in denzelfden wagon zaten. Vijf werklieden, die zich in een aanpalend kompartiment bevonden, waren erg gekwetst. Men denkt dat de onbekende een anarchist was, die zich naar Ocana begaf, om daar een aanslag te plegen.

BINNENLAND.

VISÉ — EENE VILLA BESTOLEN. — De villa, op de hoogvlakte van Lorette gelegen, en toebehoorende aan een Antwerpschen schilder, M. Arthur Delgoffe, ontving het bezoek van dieven in den nacht van maandag op dinsdag. Zij bezochten al de vertrekken, braken al de kassen open, en namen een aantal voorwerpen mede, waarvan de waarde tot nu toe onbekend is, daar de eigenaar afwezig is.

't Is de bewaker der villa, M. Deodaat Mallet, die den diefstal bestatigd en de policie verwittigd heeft. Het parket van Luik heeft zich ter plaats begeven.

ANTWERPEN — KIND VERBRAND. — In het huis 25, Viaduct-Dam, heeft een vreeselijk ongeluk plaats gehad. Vrouw De Smedt had voor eenige oogenblikken hare kamer verlaten, na de wiegje dicht bij de brandende stoof te hebben geplaatst. Toen ze terugkwam stond de kamer vol rook en was de wieg aan het branden gegaan. Een deken dat aan de stoof te droogen hing had vuur gevat en had verder meegedeeld aan de wieg. Het kind dat in de wieg lag, nauwelijks 10 maanden oud, had vreeselijke brandwonden over gans hoofd en lichaam en heeft slechts nog een half uur geleefd.

HORNU. — BLOEDIG GEVECHT. — In talrijke gemeenten van den Borinage, had men in de herbergen de milicieloting nagebootst. Een trommel stond in de herberg, waarnit de jongelingen een nummer gingen nemen. De lotelingen gingen dan op zwier evenals voorgaande jaren. Twee benden lotelingen, van Quaregnon en van Hornu werden in de Rue de Wasmuel bandgemeen. Een jongeling van Quaregnon werd den schedel verbrijzeld bij middel van een gebroken pintglas. Zijn toestand is wanhopig. De dader wordt naarstig opgezocht.

BRUSSEL. — Een bende brandkasdieven exploiteert tegenwoordig de Brusselsche omgeving. Maandag nacht heeft zij te Schaarbeek op drie plaatsen te gelijk gewerkt. In de Galaistraat stool zij geld en juweelen en legde zij de brandkast om, ten einde er eene opening in te boren, wat haar mislukte. In de Emanuël Hielstraat, stool zij voor 5000 fr., juweelen, kleederen en lijnwaad en bij M. Van B., bureeloverste der Nationale Bank wist zij zich meester te maken van zilverwerk, geld, juweelen en kleederen. De wijze waarop alle die feiten gepleegd werden, bewijst genoeg dat overal de zelfde dieven werkzaam waren.

BERGEN. — Maandag nacht had er een erg ongeluk plaats in de koolmijn van Mariemont. Bij het ophalen van eenen bak, waarin acht-en-veertig werklieden hadden plaats genomen, raakte een blok metselwerk los. Een der werklieden die het gewicht op zij hoofd kreeg werd er door meegesleept en naar beneden geworpen. Twee anderen werden gekwetst en nog anderen min of meer gekneusd. De verongelukte, wiens lijk nog niet gevonden werd, was vader van twee kinderen.

— MOORD TE DOCHERIE. — Maandag heeft een oud-veroordeelde twist gezocht met de huisvrouw van zijn kosthuis. Een mijnwerker kwam tusschen beide en bracht den aanrander eenen bijslag in de borst toe, die hem dood deed neervallen.

De verslagene, zekere Buyl, was een slechte kerel, die de vrouw sedert lang met zijne liefdeverklaringen vervolgde. De moordenaar daarentegen heeft zich altijd goed gedragen.

Men kan niet zeggen, voegt een correspondent erbij, dat die moord de bevolking veel heeft ontroerd. In deze streek zijn zulke tooneelen niet zeldzaam. Het volk is er aan gewoon.

WIELSBEKE. — DOODGEREDEN. — Alois Van Hauwere, jongman, 22 jaar, zoon van Bernard, bediende in de statie te Wielsbeke, is Dinsdag morgend van den eersten trein van Ingelmunster naar Ansegem, dichtbij de statie te Wielsbeke verrast en door den trein overreden.

De beenen waren van de romp gescheiden. Dr Van Ackere is ter plaats gesneld.

Het slachtoffer moet op den slag dood zijn geweest

AALST. — SCHRIKELIJK TRAMONGELUK. — De 19jarige Frans De Schrijver, bijgenaamd den Bol, van Erembodegem, is Zondag avond op den Brusselschensteenweg tusschen de buffels van den tram Assche Aalst geraakt en vreeselijk gekwetst. De arme jongeling bezweek kort nadien.

Men weet niet hoe De schrijver tusschen de buffels geraakt is.

HENEGOUWEN — AANDOENLIJKE REDDING TE FARCIENNES. — Het gezin van den mijnwerker V., was gisteren avond slapen, toen de geburen bemerkten dat er brand in het huis ontstaan was. De bewoners werden gewekt. Reeds stond het bed der echtgenooten V., in vlam, de vrouw en de kinderen waren reeds half gestikt.

V., opende het venster en wierp om zoo te zeggen zijne vrouw en kinderen op straat. Hij zelf moest door het venster springen.

Gansch de woning brandde uit. Men denkt dat het vuur ontstaan is door het ontploffen eener petroollamp.

LUXEMBURG — EEN SCHRIKKELIJK GEVAL VAN RAZERNIJ. — Een 20-jarig meisje van Givry-Circourt, mej. Marie Hulin, was ter gelegenheid van karnaval hare ouders komen bezoeken. Opeens sprong zij op hare zuster toe en beet naar in de rechterwang en in den hals. Een oor werd letterlijk afgebeten. Marie, den mond vol schuim, viel een knecht haars vaders aan en beet hem scheer gansch eene wang af. Zij huilde als eene beestene en smeekte hare ouders zich te verwijderen, willen zij ook niet door haar geheten worden. Men gelukte erin, de ongelukkige in eene kamer op te sluiten, en toen, een uur later, een geneesheer kwam, was 't meisje in een verschrikkelijken aanval van razernij overleden.

—o— De echte liefhebbers van goede wijnen, wenden zich tot het huis **Ch. Vandermeulen** 32, de Robianostraat, te Brussel.

Zie verder aankondigingen.

—o— **St-Leonardus gesticht** — Nos huis voor Damen Luchtkuur in de bergen. 150 m. hoogte, Louise-Marie, bij Ronse. Prospectus op aanvraag.

Stads- & Provincienieuws

— **Volksbond St-Maternus.** — Verleden zondag had in den Volksbond eene zeldzame, doch bijzonder indrukwekkende plechtigheid plaats, namelijk : de inwijding der nieuw gebouwde zaal.

Een groot getal leden bevond zich in het nieuw lokaal, hetwelk van al het eerste oogenblik de bewondering van elkeen opwekte.

De plechtige inwijding der nieuwe zaal, evenals de wijding van het prachtige kruisbeeld dat de eereplaats in het nieuwe lokaal zal innemen, werden gedaan door den Z. E. H. Theunissen, pastoor-deken, bijgestaan door de Z. E. Heeren Reyners, geestelijken bestierder van den Volksbond, en Paquay, kapelaan in O. L. Vr. kerk.

Na de plechtigheid nam de Z. E. H. Deken het woord. In die sierlijke en vurige vlaamsche taal welke hem kenmerkt, wenschte hij de leden geluk dat zij, niettegenstaande vele moeilijkheden, eindelijk zich een nieuw en ruimer lokaal hadden kunnen bouwen, dat in 't vervolg HUN lokaal, HUNNE vergaderplaats zou zijn. Hij wenschte hen geluk de zaal te hebben laten inwijden, aldus toonende dat hun eerste gedacht was voor God, zooals het ook de gewoonte was bij onze christene voorouders.

De Z. E. H. Deken zet de leden aan op den ingeslagen weg voort te gaan. De lokalen van den Volksbond die te klein geworden zijn en het bouwen van deze groote zaal, zijn bewijzen van leven, van bloei en voorspoed der maatschappij. Hij drukt den wensch uit dat er in den Volksbond, evenals in het verleden, zal gewerkt worden aan de verbetering van het lot des werkmans, en er daarom zooveel voordrachten mogelijk over beroepsonderwijs zouden gegeven worden om aldus bekwame en behendige werklieden te kunnen vormen ; dat er vooral zou gewerkt worden tegen het socialismus hetwelk — zooals de Eerw. spreker over vier jaar reeds in eene voordracht voorspelde — thans aan onze deur staat, gereed om onze stad binnen te dringen.

Ten slotte brengt de Eerw. Heer Theunissen hulde aan al degenen die door hunne geldelijke giften bijgedragen hebben aan het bouwen dezer zaal : de familie Delvoie, die zoo milddadig gegeven heeft, de heeren Schoetzen, Georges Meyers, graaf Leon de Grunne, enz. enz. die groote giften schonken, en vooral degenen die van verre het oog op ons houden en ons rijkelijk ondersteund hebben, namelijk : onze Senatoren de heeren Graven de Renesse en de Grunne, en onze geachte Volksvertegenwoordigers de heeren Helleputte en Burggraaf Desmaisières.

Geestdriftige toejuichingen begroeten de hartroerende woorden van den Z. E. H. Theunissen.

M. Delvoie, de ieverige voorzitter van den Volksbond, bedankt den Eerw. Heer Deken over zijne schoone en aanmoedigende toespraak. Hij zegt dat uit erkentenis, de namen van al de weldoeners, evenals de giften die zij schonken, bekend gemaakt zullen worden tijdens de plechtige inhuldiging. De Volksbond is de eenige Maatschappij der stad, die eigenaar is van haar lokaal ; daarom zet hij de leden aan hetzelve zooveel en zoo dikwijls mogelijk te bezoeken. Deze maand zal het lokaal, drie achter elkander volgende zondagen, moeten dienen om er algemeene vergaderingen te houden, telkens voor eene andere afdeeling van den Volksbond.

Spreker bedankt de bestuurleden der verschillende afdeelingen voor den iever welken zij aan den dag leggen, evenals al degenen die giften schonken om deze zaal te bouwen, en drukt den wensch uit dat de Volksbond meer en meer moge bloeien, tot welzijn der werkende klas.

Daarna gaven de heeren Jos. Libot en Cesar Ruyters blijken van hun muzikaal talent, met eenige schoone zangstukken te laten hooren, evenals M. Jos. Ruyters die op meesterlijke wijze eenige schoone stukken voor piano uitvoerde.

Ten slotte had de trekking plaats eener schoone tombola met talrijke en prachtige prijzen, hetwelk eene groote levendigheid te weg bracht.

— Dinsdag avond, had in de nieuwe zaal van den Volksbond het **eerste feest** plaats aangeboden aan de leden en hunne familie.

Het nieuwe en ruime lokaal was opgepropt van volk, zoodanig dat wij bij velen den wensch hoorden uitdrukken deze groote zaal binnen kort... nog te zien vergrooten !

En geen wonder, immers 't was de « Ster der Toekomst » en de « Turnclub », welke dit eerste feest kwamen geven, en zulks is niet weinig gezegd.

Ook is het feest ten volle gelukt : de kluchtliederen, zoowel als de declamatiën, behaalden den meesten bijval, en werden dapper toegejuigt en vele zelfs gebisseerd. Eere aan den ieverigen bestierder van de « Ster » Mr Jean Wilmots.

Wat de turnoefeningen, de oefeningen aan de « barre parallèle » en de pyramiden betreft, deze werden in de volmaaktheid, en met juistheid en gelijkheid uitgevoerd. Hartelijk proficiat aan onze jeugdige en vlugge turners, en aan hunnen knappen bestuurder, Mr Jos. Nysten.

Vergeten wij ook niet eene bijzondere melding te maken van de symphoniefdeeling der Concordia, welke onder de behendige leiding van Mr Fr. Vrancken, dit feest met hare schoone muziekstukken opluisterde.

— Maatschappij van Onderlingen Bijstand HET BURGERWELZIJN. — Algemeene verplichtende vergadering in de nieuwe zaal, op zondag 13 februari 1910, ten 5 uren stipt.

DAGORDE : 1° Verslag over de werkzaamheden der Maatschappij gedurende het verloopen jaar 1909. 2° Toestand der kas. 3° Storting op de lijtrentkas. — 4° Verschillende mededeelingen. — Het Bestuur.

Liefdadigheidsconcert van Paaschmaan lag. — *De herhalingen* zijn voor deze week en volgende vastgesteld :

Voor de dames, dinsdag en vrijdag in het *Kapitel*, om 3 ure juist.

Voor de heeren, dinsdag en donderdag in het *Kapitel*, om 8 ure juist.

Voor het orkest, woensdag op de *Concordia*, om 8 1/2 ure juist.

Beleefd en vriendelijk verzoek aan alle dames en heeren, trouw en stipt de herhalingen te volgen.

HET BESTUUR.

Concordia. — Zondag 13 Februari, om 8 ure 's avonds, zullen de Heeren Meesters van het Sint-Jozefspatronaat een groot Tongersch stuk opvoeren, dat van nu af den grootsten bijval beloft. Ziehier het programma :

E REIŞKE NO CEKE.

Groot Teungers blaaispel in 4 bedraaive.

I° bedraaif :	III° bedraaif :
't Lekker lève.	Op korekcheneel.
II° bedraaif :	IV° bedraaif :
En groeëf affair !	De wèrewolf.

Prijzen der plaatsen : Voorbehoudene 2 fr. Eerste rang 1 fr. Tribuun 50 centiemen.

— De vertooningen op de CONCORDIA, ter gelegenheid van Vastenavond, door de tooneelkundige Maatschappij « De Witte Lelie » gegeven, hebben den grootsten bijval bekomen. Het groot stuk « De Familie Klepkens » werd opgebost weergegeven door de kunstenaarshelhebbers der « Witte Lelie ». De zaal was vervuld van volk en het publiek heeft de vertolkers luidruchtig en naar verdienste toegejuigt. Voor het sluiten van het seizoen, wordt nogmaals een sensatiestuk aangekondigd.

Milen — Op zondag 13 Februari 1910, *groote muziekale- en tooneelkundige verlooning.* Bureel 5 ure, gordijn 5 1/2 ure.

Programma : I. 1) Les Cadets du Brabant, pas-redoublé, les Fanfares Royales, 2) Revue Musicale, fantaisie par G. Straetmans, id. 3) Papa-Lapin, pas-redoublé, id. 4) La Rosière, polka pour 2 bugles, id.

II. Een varken met twee hespen, blijspel in één bedrijf.

III. Advokatenrekening, blijspel in één bedr.

IV. Doktor Pillemans, blijspel in één bedrijf.

Prijzen der plaatsen : **1,0 , 0,75 0,50**

Namens het bestuur :

De Voorzitter, De Schrijver,
P. Henrotte. *H. Dewalleff.*

Herderen. — DOODELIJK ONGELUK. — Woensdag avond, rond 9 ure, toen de buurtram Tongeren-Maastricht bij de gendarmerie van Herderen aankwam, bemerkte eensklaps de machinist dat er zich een man op de baan bevond, slechts op eenige meters der lokomotief. De machinist deed den tram zoo haast mogelijk ophouden, doch de man was reeds

DE VERDWENEN
Millionnair

I

VREESELIJKE BESCHULDIGING

Een schrille kreet weerklonk door de kamer.

Hij kwam van de lippen van Muriel Mainwarring, die met wijd opengesperde oogen en over het geheele lichaam bevend op den drempel als vastgeworteld stond.

Zij had het hoofd afgewend om het verschrikkelijke van het schouwspel, dat zich aan haar oogen voorgedaan had, niet te zien.

Het jonge meisje bleef zoo eenige oogenblikken staan. Maar haar kinderliefde, haar plichtsgevoel en haar moed dwongen haar eindelijk het vreeselijke onder de oogen te zien. Haar koelbloedigheid behaalde de overwinning op de zenuwen.

Muriel deed de deur der kamer dicht, daar haar moedige natuur haar dwong, alleen te blijven met haar smart. In weerwil van den schok, dien haar lichaam ontvangen had, trad zij vooruit. Het was een stap, die beslissen zou over heel haar volgend leven.

Het jonge meisje was het vertrek binnengetreden met het doel haar vader, die ongesteld te bed lag, goeden nacht te wenschen. Meteen wilde zij zich overtuigen, of men, in haar afwezigheid, goed voor hem gezorgd had, of de kachel niet uitgegaan was en of men hem zijn drankje had gegeven.

Mogelijk slief hij en daarom was Muriel heel zacht naar zijn kamer gegaan en had zij bijna geruischloos de deur geopend.

Zij had hem ook in slaap gevonden, maar in dien slaap, waaruit men nimmer weer ontwaakt.

De wanorde in het beddegoed, de plekken rood op de lakens, de groote, wijdgeopende oogen, waarin nog de uitdrukking lag van hevigen schrik, dit alles zegde voldoende, wat er zich in de kamer afgespeeld had.

Het bloed verklaarde maar al te duidelijk wat er gebeurd was. Het vertelde, dat die man, die halverwege uit het bed hing, niet door zijn ziekte, door zijn lijden in die houding was gekomen, maar dat een misdadige hand zijn dood veroorzaakt had.

Daar haar vader dien middag zich vrij goed gevoelde, had hij Muriel gaarne toestemming gegeven met eenige vriendinnen naar den schouwburg te gaan. Het was even elf uur, toen zij thuiskwam. Haar kennissen hadden haar tot huis toe gebracht, daarna was het meisje naar binnen gegaan, had hoed en mantel in den gang afgedaan en was toen op de teenen naar boven geslopen, om toch vooral geen noodeloos gerucht te maken voor den zieke.

Ze was al heel blij, dat ze haar stiefmoeder niet ontmoet had. Een zucht van verlichting was haar ontsnapt, want zij stelde er allerminst prijs op, die vrouw meer te zien dan noodzakelijk was.

De reden hiervan was, dat dergelijke ontmoetingen steeds ontaarden in een stormachtig gesprek. En het gevolg van die tooneelen was dan dikwijls een twistgesprek ook met haar vader, dien zij toch boven alles lief had.

Nimmer voor dat haar tweede moeder in huis gekomen was, had Muriel woorden met haar vader gehad, maar de invloed van de nieuwe huisgenoote op haar echtgenoot was van dien aard, dat het ook dikwijls tot uitbarstingen kwam tusschen vader en dochter. En altijd was dan die vrouw er bij om met haar venijnige tong het vuurtje aan te stoken.

Nog dienzelfden morgen had Muriel haar vader den dwazen stap verweten door hem gedaan. Dit onder den invloed van een kwestie, al bij het ontbijt voorgevallen tusschen haar en haar stiefmoeder. En Muriel's vader was hierop kwaad geworden, daar het een kind niet paste te oordeelen over hetgeen haar ouders deden. In den grond van zijn hart moest hij zijn dochter echter gelijk geven, want ook hij leed vreeselijk onder het kwade humeur van zijn tweede vrouw.

De twistgesprekken tusschen Muriel en haar vader duurden nooit lang en ook dien morgen was zij hem spoedig om den hals gevallen en had zij hem vergeving gevraagd.

Er was nog iets wat Muriel tegen haar stiefmoeder innam. In den gelukkigen tijd, vóór dit huwelijk, had Muriel altijd een volle beurs. Zij wist niet wat het was zonder geld te zijn en aan alle goestingen van jong meisje kon zij voldoen. Maar, nauwelijks was de stiefmoeder in huis, of dat veranderde. Deze vrouw bracht haar echtgenoot aan het verstand, dat het heel verkeerd is om een jong meisje altijd van geld te voorzien en dat het haar karakter in den grond bederft.

Die tegenstelling was voor 't meisje te groot ; eerst overvloed en nu niets. Het zaad van afkeer was al onmiddelijk gestrooid.

Mevrouw Mainwarring kreeg de absolute beerschappij in huis. Het doel, van haar echtgenoot een slaaf te maken, gelukte haar maar al te goed. En geen gelegenheid het zij ongebruikt, om haar stiefdochter op grievende wijze te beleedigen.

. . . . . .

Muriel was in snikken uitgebarsten en voor het bed van haar vermoorden vader op de knieën gevallen.

Maar spoedig begreep zij, dat hier gehandeld moest worden. Daarom stond zij op om haar stiefmoeder en de dienstboden te roepen en andere maatregelen te treffen, in de eerste plaats een doktor te halen.

Toen zij zich naar de deur wendde, deinsde zij terug. In de deuropening stond haar stiefmoeder, die haar met vreeselijken blik aanzag en uitriep :

— Ongelukkige !

Dat eene woord werd door mevrouw Mainwarring uitgesproken met al de kracht die in een overtuiging ligt.

Werktuigelijk deed het meisje een stap in de richting van haar stiefmoeder. Maar deze, de bedoeling misvattende, strekte de armen voor de deuropening uit en schreeuwde woedend :

— Ge komt er niet uit, hoor !

Muriel, die nog niet begreep, wat haar moeder hiermee voorhad, zag de vrouw verachtelijk aan en zegde :

— Wat hebt ge daarmee voor ? Waarom spreekt ge mij op dien toon aan ?

Het was haar volkomen gelukt zich te beheerschen, iets, wat zij altijd trachtte tegenover die vrouw. Niettemin bleef mevrouw Mainwarring voor de deuropening staan, terwijl haar handen de stijlen omvat hielden om Muriel den doorgang te beletten.

— Ik zeg u, dat ge hier niet vandaan zult gaan, riep zij uit, de stem heesch van woede. Ge zult hier niet vandaan gaan eer de policie er is, om u aan te houden !....

— God in den hemel, riep Muriel uit, die nog niet kon gelooven aan hetgeen die vrouw daar zegde. Ge zijt krankzinnig !.... Is het mogelijk, dat gij gelooft, dat ik mijn vader vermoord heb ?....

— Wat anders ?

— Dus, gelooft ge het ?.. Ge gelooft, dat ik daartoe in staat zou zijn ?....

— Ik ben er zeker van dat ge het gedaan hebt.

Muriel staarde een moment de furie aan, die haar had durven beschuldigen. Daarna keerde zij zich om, begaf zich naar het bed waarop de doode rustte, knielde weer neer en drukte haar lippen op de ijskoude hand van den doode.

— Vadermoordenares !... gilde het wijf in de deuropening.

Dit woord trof het meisje als een dolksteek. De onnoemelijke haat, waarmede dat gezegd werd, vervulde Muriel met afschuw en walging. Zij gevoelde, dat, als zij nog langer in dit vertrek bleef, zij zou bezwijmen.

Zij deed daarom eenige stappen naar de deur, waarvoor haar stiefmoeder had postgevat. Deze riep uit :

— Achteruit !... Achteruit !... Raak mij niet aan, of ik roep om hulp !...

Een verachtelijke trek kwam op Muriel's aangezicht bij die woorden, getuigend van laffe vrees.

— Ga op zij ! gebiedt zij met vaste stem en laat mij passeeren !

De vrees deed mevrouw Mainwarring gehoorzamen en zij trad terzijde, terwijl zij met haar handen een afwerende beweging maakte, alsof zij bang was, dat het meisje haar zou aangrijpen.

Muriel bereikte den gang en ging de trap af. Bij iedere trede zag zij voor zich het gelaat van den doode en de bloedvlekken, die het laken bespat hadden.

Dat vreeselijke visioen benam haar de mogelijkheid van geregeld te kunnen denken. Zij moest haar hand tegen het hart houden om het sterke kloppen daarvan te onderdrukken en werktuigelijk vervolgde zij haar weg.

Daar hoorde Muriel passen achter zich ; zij wendde het hoofd om. Het was haar stiefmoeder, die, rood van woede, haar toeschreeuwde :

— Ge zult niet vertrekken !... Ge zult niet vertrekken !...

Daarop riep zij luid de namen der dienstboden. Maar, het was al laat en de boden waren naar bed. Na enkele oogenblikken evenwel boog zich over de leuning van den trap op de bovenste verdieping de tweede meid, die het roepen van mevrouw gehoord had. Het meisje verwachtte niet iets bijzonders te vernemen, daar zij gewoon was aan twist in het gezin.

— Verlangt mevrouw wat ?

Die stem scheen mevrouw Mainwarring uit den hemel te komen ; zij had op dat oogenblik behoefte aan gezelschap, aan hulp. Nu er een derde was, gaf zij geen blijken meer van vrees.

— Ja ! riep zij terug. Kom dadelijk beneden en ga de policie halen ! Uw meester is vermoord... door zijn dochter !.....

De dienstbode slaakte een kreet van schrik en bleef een paar seconden onbeweeglijk staan. Daarna snelde zij naar haar kamerke terug, om zich te kleeden.

Muriel dacht van smart ineen te zinken, toen zij voor de tweede maal die vreeselijke beschuldiging hoorde.

Op dat oogenblik drong tot haar geheugen door de twist, dien zij dien morgen nog met haar vader gehad had. Zij voelde zich hierdoor nog bitterder gestemd en begreep, dat haar stiefmoeder dit als een bewijs te meer zou aanvoeren.

Het was haar niet mogelijk, geregeld te denken ; alles wat dien dag gebeurd was, ging haar als een warrelwind door het hoofd en zij moest zich aan de leuning van den trap vastgrijpen om niet neer te storten.

Zij spande alle krachten in om op de been te blijven en begaf zich naar de vestibule, waar zij haar hoed opzette en den mantel omsloeg. Het eenige, wat zij voor het oogenblik doen wilde, was de vergiftigde nabijheid van haar stiefmoeder ontloopen.

Mevrouw Mainwarring was haar stiefdochter tot in den gang gevolgd en, toen zij haar zich zag kleeden om het huis te verlaten, herhaalde zij haar kreet :

— Ge zult niet vertrekken !

Muriel, die zichzelf weer wat meester was geworden, keerde zich om en zag de vrouw vlak in het gelaat. Haar oogen richtten zich dreigend op haar. Het jonge meisje, dat nooit iemand leed had gedaan, was nu tot krachtig optreden in staat. Haar lippen klemden zich op elkaar, heel haar lichaam beefde ; er was iets in haar houding van het wilde dier, dat zich dadelijk op zijn prooi gaat werpen.

Mevrouw Mainwarring zag dit en trad terug.

Muriel begaf zich nu naar de deur, schoof den grendel weg, ging de deur uit en wierp haar weer in het slot.

De koele nachtlucht deed haar goed.

Zij voelde er zich door verlicht en ademde voor het eerst na eenige minuten weer ruimer. Zij wendde zich om, zag nog eenmaal het vuurige gelaat van mevrouw Mainwarring voor de tralies van het deurrooster en spoedde zich toen weg.

Vaarwel, tehuis ! Zij liet daar haar dooden vader achter. En voor haar lag de wereld open, die groote, vreemde, onbekende wereld !

Een geluid trof haar oor : de klok van den nabijzijnden toren sloeg half twaalf.

Een rijtuig reed voorbij en de koetsier, die het meisje alleen op het voetpad zag staan, vroeg :

Een cab, jufvrouw ?

Die vraag bracht haar plotseling op een gedachte. Zij zou door dat rijtuig een voorsprong krijgen op haar vijandin en aldus tijd hebben zich te verdedigen en haar plannen voor de toekomst te maken.

Zij stapte in en de koetsier deed de heel begrijpelijke vraag :

— Waarheen, jufvrouw ?

— Naar Charing Cross, antwoordde Muriel, zonder er bij nagedacht te hebben.

Zij had die statie genoemd, omdat het de eerste naam was, die in haar gedachte wam. Evengoed had zij een ander doel op kunnen geven.

(t. Vervolgt.)